

مدلیابی رابطه علی بین خود تنظیمی هیجانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی شهر ایلام با نقش واسطه ای عملکرد های اجرایی

علی رضا چراغی^۱، محمدرضا بحرانی^{۲*}، سید یونس محمدی یوسف نژاد^۳

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی کودک و نوجوان، دانشگاه پیام نور مرکز بوشهر، بوشهر، ایران

۲- * استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور مرکز بوشهر، بوشهر، ایران، (نویسنده مسئول)

۳- استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور مرکز بوشهر، بوشهر، ایران

چکیده

مقاله حاضر با هدف آزمون نقش میانجی گر عملکرد های اجرایی در رابطه خود تنظیمی هیجانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی انجام شد. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی با مدل معادلات ساختاری با جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان دختر و پسر دارای کم توانی ذهنی مشغول به تحصیل در مقاطع پیش حرفه ای و حرفه ای شهر ایلام به تعداد ۹۳ می باشد که حجم نمونه لازم با توجه به محدودیت در حجم جامعه به روش کل شمار و به شیوه نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب گردید. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه های استاندارد مهارت های اجتماعی و رفتاری گرشام و الیوت (۱۹۹۹)، عملکردهای اجرایی بریف و همکاران (۲۰۰۰)، نارسایی کنشوری عملکردهای اجرایی بارکلی (۲۰۱۰) پس از ترجمه و بومی سازی با فرهنگ کشور بود. نتایج نشان داد که در نمونه دانش آموزان کم توان ذهنی، مدل مفروض واسطه مندی نسبی عملکرد های اجرایی در رابطه خود تنظیمی هیجانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی با داده ها برازش مطلوبی داشت. افزون بر این، نتایج نشان داد که در مدل مفروض، تمامی ضرایب همبستگی و ضرایب مسیر رگرسیونی از لحاظ آماری معنادار بودند و میانجی عملکرد اجرایی در این مدل به میزان اثر ۰/۱۲۲، تاثیر مثبت و مستقیم معناداری دارد. در نتیجه، در راستای یافته ها، ضرورت بررسی خود تنظیمی هیجانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی در بافتهای آموزشی، به منظور تبیین عملکردهای اجرایی پیشنهاد می شود.

واژه های کلیدی: عملکردهای اجرایی، خود تنظیمی هیجانی، مهارت های اجتماعی، دانش آموزان کم توان ذهنی